

MET OPERA, New York 2023
La Forza del Destino

Verdi's store fortælling om ulykkelig kærlighed, hævn og familiefejde. For første gang i snart 30 år på the MET. Nyfortolket og med det klassiske plot i en moderne iscenesættelse.

*Er mennesket styret af skæbnen eller besidder vi en fri vilje?
Er alt håb ude eller er der håb om en bedre fremtid?*

Med en stjernebesætning - bl.a. den norske stjernesopran Lise Davidsen i den kvindelige hovedrolle - hendes første rolle på italiensk.

KOMPONIST: GIUSEPPE VERDI
LIBRETTIST: FRANCESCO MARIA PIAVE
PRODUKTION: MARIUSZ TRELIŃSKI
SCENOGRAFI: BORIS KUDLIČKA
KOSTUMER: MORITZ JUNGE
LYSDESIGN: MARK HEINZ
VIDEODESIGN: BARTEK MACIAS
DIRIGENT: YANNICK NÉZET-SÉGUIN

MARKISEN: SOLOMAN HOWARD
LEONORA: LISE DAVIDSEN
DON ALVARO: BRIAN JAGDE
DON CARLO: IGOR GOLOVATENKO
PREZIOSILLA: JUDIT KUTASI
BRODER MELITONE: PATRICK CARFIZZI
PATER GUARDIANO: SOLOMAN HOWARD

SANG: ITALIENSK
UNDERTEKSTER: ENGELSK

Tid: 3:30 timer inkl 30 min pause

The Metropolitan Opera, New York 2023-24

Giuseppe Verdi's
La Forza del Destino
Søndag den 17/3-24 kl. 14

AKT I

Sevilla, Spanien Markisen af Calatrava har netop sagt godnat til sin datter, Leonora, og hun fortæller sin kammerpige, Curra, sin plan om at stikke af med sin elsker, Don Alvaro. På den ene side har hun svært ved at forlade sin far, på den anden side drages Leonora af kærligheden til Alvaro, en ung adelsmand med peruvianske aner, der ikke er 'fin nok' til hendes far.

Alvaro kommer ind fra balkonen. Først beroliger han den oprørte Leonora, så beskylder han hende for ikke at elske ham. Hun bestemmer sig for at tage med ham men de har vækket hendes far, der stormer ud i gården med draget sværd og udfordrer Alvaro. Han overgiver sig og smider sin pistol på jorden. Uheldigvis går den af og sårer markisen dødeligt. Han forbander sin datter og dør. De elskende flygter.

AKT II

På en kro ved Hornachuelos. Midt imellem bønder og æsel drivere møder vi Don Carlo, Leonoras bror, forklædt som student fra Salamanca, på jagt efter sin søster og hendes elsker for at hævne markisens død. Leonora, der er forklædt som en mand, ser og genkender sin bror. Hun og Alvaro rejser hver for sig under flugten.

Preziosilla, en sigøjnerpige, tilbyder at spå om folks lykke og prøver at styrke moralen før den forestående krig. Hun fortæller Carlo at han ikke er student, mens Leonora spekulerer på, hvordan hun kan slippe væk fra sin hævntørstige bror. Pilgrimme på rejse ankommer, og alle samles til bøn. På opfordring fra borgmesteren, fortæller Carlo forsamlingen at han er student, og samtidig nævner han sin ven "Vargas," der er fast besluttet på at hævne sin fars død, som hans søster og hendes elsker er skyld i.

Uden for kirken og klostret Madonna degli Angeli, sidder Leonora stadig forklædt i mandetøj, og beder til Jomfruen om tilgivelse. Indefra høres aftenbønnen. Hun ringer med klostrets klokke og møder en brysk Broder Melitone, der prøver at jage hende væk til næste morgen. Men hun forlanger at tale med klostrets overhoved, Pater Guardiano. Da han dukker op, fortæller hun ham, at hun er Leonora di Vargas, som Fader Cleto har skrevet om. Hun anmoder om at blive eremit og bo i en hule, hvor hun vil vie resten af sit liv til Gud. Da han hører, at hendes bror er opsat på at dræbe hende, accepterer Pater Guardiano hendes anmodning.

PAUSE 30 MINUTTER

AKT III

Ved en slagmark i Italien sidder soldaterne og spiller kort. Alvaro, nu i hæren, beklager sin situation som udstødt, og beder til Leonora — som han anser for død — om medlidenhed. Han hører skrig, løber ud og kommer tilbage med Carlo. De genkender ikke hinanden og bruger begge dæknavne. Carlo takker Alvaro for at redde hans liv. De sværger venskab i liv og død, og haster ud til kamp.

En såret Alvaro bringes ind på bære. Han beder Carlo brænde hans papirer efter hans død. Efter hans ven bæres væk til operation, tænker Carlo over, om Alvaro kunne være 'den forbandede indianer', der dræbte hans far og vanærede hans søster. Blandt Alvaros ejendele finder han et foto af Leonora. Der kommer bud om at Alvaro overlever, og Carlo jubler over at hans fjende lever — så han kan få sin personlige hævn.

Alvaro møder Carlo, som fortæller, at han ved hvem han er, og han udfordrer ham til kamp. Alvaro prøver at berolige ham, siger at hvis Leonora stadig lever, som Carlo hævder, burde de i fællesskab søge efter hende. Carlo provokerer Alvaro, og de kommer op at slås, men vagter skiller dem ad. Alvaro fortryder sin vrede og beslutter at gå i kloster. Ved solopgang fyldes scenen af soldater og borgere, anført af Preziosilla, der fremsiger spådomme og handlende, der falbyder billige varer. Melitone snubler gennem den brogede forsamling og kritiserer deres ugudelige opførsel. Til sidst marcherer Preziosilla, alene afsted med en tromme om halsen, mens hun imiterer lyden af en militærtromme.

AKT IV

Fem år senere. Inden for klostrets mure, tilbage på spansk jord, venter tiggere på, at Melitone deler suppe ud, imens Pater Guardiano advarer ham imod at være streng mod de fattige, som er Guds kære. Det ringer på og portneren melder Carlos ankomst; han forlanger at se "Fader Raffaello," Alvaros nye navn. I ventetiden sværger han at dræbe sin fjende. Alvaro trygler om fred imellem dem, men igen turrer Carlo ham, og de skynder sig væk for at duellere. Leonora dukker frem fra sin hule, uglet og ulykkelig for at bede om den fred, som hun endnu ikke har fundet; inderst inde elsker hun stadig Alvaro. Da hun hører tumult i nærheden, trækker hun sig tilbage til hulen, men bliver tilkaldt af Alvaro selv: han har såret Carlo dødeligt, og beder eneboeren om at give syndsforladelse til den døende mand. De genkender hinanden, og Alvaro råber at igen har han Leonoras families blod på sine hænder. Hun iler hen til Carlo, der med sine sidste kræfter sårer hende dødeligt. Pater Guardiano kommer til og forsøger at berolige en rasende og fortvivlet Alvaro, imens Leonora fremstønner at hun vil vente på ham i himlen.